

[Bolvig]

Bolvig (RV):

Ministeren bebrejdede mig, at jeg var skarp over for adoptionsnævnet. Jeg forsøgte at give nogle eksempler, men jeg vil give ministeren så meget ret, at man selvfølgelig skal være varsom med det, når nævnet ikke er i stand til at svare, hvad det bliver på det kommende møde. Men jeg vil også gerne sige til ministeren, at den vane måske at være skarp over for et udvalg eller et nævn er en vane, jeg har fået gennem meget få måneder i folketinget.

Fru Mette Groes talte om, at plejeforhold normalt var midlertidige. Ja, det ligger jo til en vis grad i sagens natur, men fru Mette Groes ved også til gengæld, at plejeforhold i de senere år har haft en stigende tendens til at vare mange år. Jeg er sikker på, at fru Mette Groes også ved, det gennemgående er børn, der er vanskeligheder med, ligesom fru Mette Groes sikkert vil give mig ret i, at det kan forekomme lidt mærkværdigt, at adoptivforældre kan få afslag på at blive godkendt som adoptivforældre, men meget kort efter får en forespørgsel fra myndighederne, om de da ikke vil være plejeforældre.

Jeg synes, vi har – og deri er jeg enig med ministeren – et godt udgangspunkt for den kommende diskussion, og jeg føler også – og det er jeg naturligvis som forslagsstiller glad for – at der er et ret bredt ønske om i fællesskab at overveje, om ikke vores praksis burde ændres.

Selvfølgelig vil vi alle sammen til det yderste holde fast på, at det er barnets tarv, det gælder, men jeg vil dog gerne sige til fru Mette Madsen, at et barn skal have det næsten utænkelig hårdt her i Danmark for at have det så dårligt, som mange børn har det i en række lande. Jeg har selv set det, og så bliver man fuldstændig beklemmt over, at man ikke er i stand til at få flere af de børn til Danmark, når man ved, at der er så mange danske forældrepar, som ville ønske, de kunne give et sådant barn en fremtid. For fremtiden for mange af de børn, vi taler om, er, som jeg sagde i mit første indlæg, sult og lidelse i mange, mange år, og derfor skal sådanne børn have det, som børnene i Ålborg havde det, for at have det værre.

Jeg vil oven i købet gå så vidt som til at sige, at for i hvert fald mange af børnenes vedkommende vil vi stadig varetage barnets

tarv, om også barnet er kommet til Danmark i et ægteskab, hvor adoptionsforholdet ikke holdt, så at barnet måtte ende på et dansk børnehjem; selv da er jeg personlig overbevist om, at barnet stadig vil have det bedre i Danmark, end det vil have det i en flygtningelejr i et krigsramt område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af myndighedsloven [af Inger Stilling Pedersen (KrF) m. fl.].
(Lovforslag nr. L 111. Fremsat 25/11 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Erling Jensen):

Lovforslaget tilsigter en ændring af myndighedslovens § 14, således at faddere får en fortrinsstilling ved beskikkelse af værger, når begge forældre, de såkaldte fødte værger, er døde. Efter de gældende regler er forældrene i forening fødte værger for et mindreårigt ægtebarn. Dør den ene af forældrene, er den anden alene født værge; dør begge forældre, skal skifteretten beskikke en værge, som derudover også får forældremyndigheden over barnet. Skifteretten må kun beskikke en person til værge, som kan anses for egnet til hvervet. Skifteretten står i princippet frit med hensyn til valget af værger, såfremt forældrene ikke har truffet bestemmelse herom. Normalt beskikkes en person, der er beslægtet med den umyndige, eller en god ven af den umyndiges forældre.